

ఇదే జీవితం

బస్సాచ్చి ఆగిన అరగంట తర్వాత కండక్టర్, డ్రైవర్ వచ్చారు. ఉదయం ఎనిమిదింటికి కదలవలసిన బస్సు ఎనిమిదిన్నరకు కదిలింది. ప్రయాణికులందరూ గొప్ప రిలీఫ్ తో "హమ్మయ్య!" అనుకున్నారు.

అది సెమీలగ్గరి బస్సు. మామూలు బస్సులో వుండే సీట్లు కంటే ఈ బస్సులో సీట్లు కొంచెం తక్కువుగా వుంటాయి. చాలా మంది ప్రయాణికులు నిల్చోనే వున్నారు. బస్సు ఖమ్మం దాటేలోపలే కండక్టర్ చకచకా టిక్కెట్లు యివ్వటం పూర్తిచేసి కూర్చోవటానికి తన సీటు దగ్గర కొచ్చాడు. ఆ సీట్లో అంతకుముందే ఒక మధ్యవయస్కుడైన ప్రయాణికుడు కూర్చోనే వున్నాడు. అయినా కండక్టర్ అక్కడకు రాగానే అతడు వెంటనే లేచినిల్చిని ఆ సీటును కండక్టర్ కిచ్చేస్తాడని మిగతా ప్రయాణికులందరూ అనుకున్నారు.

నవ్వు

కానీ తెల్లపర్ట్, తెల్ల పైజామా వేసుకొని దర్జాగా యేదో మ్యాగజిన్ చదువుకుంటున్న ఆ ప్రయాణికుడు కండక్టర్ అక్కడకు రావటం చూసి కూడా లేవకపోవటం అందర్నీ ఆశ్చర్యపరచింది. "యేమిటలా కూర్చున్నావు? ఇదేమన్న నీ తాతగారి సీటునుకున్నావా? లేకే "విసురుగా అన్నాడు కండక్టర్ తన సీట్లో కూర్చున్న ప్రయాణికుడి వుద్దేశించి.

"నా తాతగారి సీటు కాదు నిజే... కానీ ఇది నీతాతగారి సీటు కూడా కాదు... అదిగో నీ తాతగారి సీటు అది...." అని ఆ ప్రయాణికుడు డ్రైవర్ కు ఎడమపక్కనే వున్న సింగిల్ సీటును చూపించాడు. ప్రయాణికులందరూ ఆ సీటు వైపు చూశారు. డ్రైవర్ పక్కనున్న ఆ సింగిల్ సీటు వెనక 'కండక్టర్' అని ఇంగ్లీషులో స్పష్టంగా రాసివుంది.

"అది కాదు నా సీటు.... నువ్వు కూర్చున్నదే నా సీటు. మర్యాదగానే కావాలంటే నువ్వే

ఒకసారి నేను ఖమ్మం నుండి భద్రాచలానికి ఆర్.టి.సి. బస్సులో ప్రయాణం చేస్తున్నాను. బస్సాచ్చి ఫ్లాట్ ఫామ్ మీద ఆగిన ఐదారు నిమిషాల్లోనే బస్సు ప్రయాణికులతో క్రిక్కిరిసిపోయింది. నాతోబాటే ప్రయాణం చేస్తున్న నా మిత్రుడొకడు నాకోసం ఓ సీటు రిజర్వ్ చెయ్యటం వల్ల నాకా బస్సులో సీటు దొరికింది.

గుణపాఠం

వెళ్ళి ఆ సీట్లో కూర్చో" అన్నాడు కండ్లక్టర్.

"నేనెక్కడకూ వెళ్ళను. ఈ సీట్లోనే కూర్చుంటాను. కండ్లక్టర్ అని స్పష్టంగా రాసున్నాక నేనెందుకు ఆ సీట్లో కూర్చోవాలి. కండ్లక్టర్ పని చెయ్యాలైన భర్త నాకేం పట్టలేదు" అన్నాడు ప్రయాణికుడు.

"కండ్లక్టర్ అని ఆసీటు మీద పారపాటున రాశారు. కండ్లక్టరెప్పుడూ డోర్ పక్కనున్న ఈ సీట్లోనే కూర్చుంటాడు. ఆ విషయం బస్సులెక్కే పసిపిల్లలకు కూడా తెలుసు. నువ్వు వెంటనే ఆసీటు ఖాళీ చేస్తావా? లేదా?" అన్నాడు కండ్లక్టర్.

"నేను ఈ సీటుమీదే కూర్చుంటాను. నువ్వేం చేసుకుంచటావో చేసుకో" అన్నాడు ప్రయాణికుడు.

కండ్లక్టర్ వెంటనే 'లంగ్' పని బస్సు సీటింగ్ మీద కొట్టి "బస్సాపెయ్" అని అరిచాడు. డ్రైవర్ వెంటనే బస్సును ఆపేశాడు.

ప్రయాణికులందరూ ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకున్నారే తప్ప ఎవరూ వెంటనే మాట్లాడలేకపోయారు.

"ఎవరో ఒకరు సర్దుకుపోవాలిగానీ బస్సును ఆపేస్తే ఎలా?" అన్నాడు సఫారీసూట్ వేసుకున్న ఓ పెద్దమనిషి రెండు నిమిషాల తర్వాత.

"మీరు వెళ్ళి ఆకండ్లక్టర్ సీట్లో కూర్చోండి" అన్నాడు మరో పెద్దమనిషి తెల్లచొక్కా వేసు

కున్న ప్రయాణికుణ్ణి ఉద్దేశిస్తూ.

"కండ్లక్టర్ సీట్లో కార్టర్ కూర్చోవాలి. నేనెందుకు కూర్చుంటానండి" అన్నాడు ప్రయాణికుడు. అందరూ గొల్లున నవ్వారు.

"కండ్లక్టర్ అని ఆసీటు వెనకాల రాసుంది కదండి. మీరే వెళ్ళి ఆసీట్లో కూర్చోండి" అన్నారు కొందరు ప్రయాణికులు కండ్లక్టర్తో.

"రాసున్నంత మాత్రాన కూర్చోవాలని యేమీలేదు. కండ్లక్టరెప్పుడూ డోర్ పక్కనున్న సీట్లోనే కూర్చోవాలి. ఆయన లేవకపోతే బస్సును పోలీసు స్టేషన్కు తీసికెళ్తాను." అన్నాడు కండ్లక్టర్.

"పోలీసు స్టేషన్కు తీసికెళ్ళండి. నేను రెడీ" అన్నాడు ప్రయాణికుడు.

ఇదు నిమిషాలు... పదినిమిషాలు.... ఇరవై నిమిషాలు..... ఇలా నిమిషాలు దొర్లిపోతున్నాయి. కానీ బస్సుకదలదు.

ప్రయాణికులందరూ యేమి చెయ్యాలో తెలియక దీర్ఘమైన నిట్టూర్పులు విడువసాగారు.

నేను సరిగ్గా కండ్లక్టర్ కూర్చోవాలనుకుంటున్న సీటు వెనకే కూర్చోని వున్నాను. నేనులేచి నాసీటును కండ్లక్టర్ తనదని అంటున్న సీట్లో కూర్చున్న తెల్లచొక్కా ప్రయాణికుడికిస్తే సమస్య పరిష్కారమౌతుందనే ఐడియా నాకొచ్చింది.

వెంటనే లేచి ఆ ప్రయాణికుణ్ణి ఉద్దేశి

శిస్తూ "మీరొచ్చి నా సీట్లో కూర్చోండి. ప్లీజ్ నేను నిల్చుంటాను. బస్సును వెళ్ళనీయండి" అన్నాను. నాతోపాటు ఇంకా కొందరు ప్రయాణికులు బతిమాలాక చాలా అయిష్టంగా అతడొచ్చి నేను ఖాళీచేసిన సీటులో కూర్చున్నాను. అప్పుడుగానీ బస్సు కదిలింది. నేను నిల్చోనే ప్రయాణం చేశాను.

మూడు గంటలు ప్రయాణం చేశాక బస్సు కొత్తగూడెం చేరుకుంది. తెల్లచొక్కా ప్రయాణికుడు కొత్తగూడెంలో దిగిపోవటానికి తన లగేజీనంతా బస్సు కిందకు దింపుకున్నాడు. డ్రైవర్ కండ్లక్టర్లు టీ తాగటం కోసం క్యాంటీన్కు వెళ్ళారు.

తెల్లచొక్కా ప్రయాణికుడు వెళ్ళిపోతూ నావైపు తిరిగి "మీరు అనవసరంగా జోక్యం చేసుకున్నారు సార్! లేకపోతే వాడే జన్మలో మరచిపోలేని గుణపాఠం నేర్పించేవాడిని" అన్నాడు. అతని మాట విని నాలో నేను నవ్వుకున్నాను.

మరోగంట ప్రయాణం చేశాక బస్సు భద్రాచలం చేరుకుంది. నేను దిగిపోవటానికి సిద్దమౌతుంటే కండ్లక్టర్ నాకేసి తీక్షణంగా చూస్తూ

"మీరనవసరంగా జోక్యం చేసుకున్నారు సార్! లేకపోతేనా వాణ్ణి రోజు పోలీసు స్టేషన్కు తీసికెళ్ళి లాకప్లో తోయించేవాడిని మీ ముఖం చూసి వూరుకున్నాను" అన్నాడు. ఈ సారి నాలో నేను నవ్వుకోలేకపోయాను. ✱

**ఉష: కిరణాల స్పర్శతో
విరబూయు క్రమలం
శ్రీ క్రమలప్రియ సభ్యత్వంతో
వెలుగు సిరిశోభల మీజీవితం!**

**మేనేజింగ్ డైరెక్టర్:
Ch.వెంకటేశ్వర్లురెడ్డి**